

Mening vilde have skabt en tilfredsstillende Ordning for en længere Aarrække, og saa vilde vi ikke nu i denne lidt uheldige finansielle Situation være kommet til at staa overfor at skulle ofre saa mange Millioner paa det foreliggende store Projekt. Dermed være ikke sagt, at Lille Bælts Broen kunde være undgaaet, det tror jeg slet ikke.

Der spørges nu om, hvorvidt den Anlægssum, der er Tale om, vil kunne holde. Herom tør jeg ikke have nogen Mening, jeg er ikke Tekniker og ikke Ingeniør. Vel hører jeg, at mange baade af Folketingets og Landstingets Udvalgsmedlemmer er enten Ingeniører eller Medlemmer af Jernbaneraadet, og at deres Udtalelser derfor skulde være en særlig anbefaling for, at man i det, vi her staaer overfor, kan være sikker i sin Sag, men jeg siger nu, at det kan jeg slet ikke udtale mig om. Jeg tvivler ikke om, at de Ingeniører, der har haft med dette Arbejde at gøre — jeg anser i det hele Statsbanernes Ingeniører for at være særdeles dygtige Mænd —, altid er sikre paa deres Basis, og jeg vil derfor ikke kunne bestride, at de Overslag, de har gjort, er rigtige, lige saa lidt som jeg paa nogen Maade vil bestride, at man over Lille Bælt, til Trods for at det er et meget vanskeligt Farvand, kan bygge en fast Bro. Jeg tror, at de dygtige Folk, men vil understrege, at det er kun den ene Side af Sagen, at det tekniske er i Orden. Den anden Side er den økonomiske. Der har Ingeniørerne ingen Pligt og i alt Fald ikke større Ret til at tale med end vi, der ikke har den tekniske Forstand. Det er, som jeg har udtalt i Betænkningen, at hvis man havde udviklet Forholdene ved Fredericia og Strib paa den naturlige Maade, som Forholdene krævede, vilde vi i en meget lang Aarrække have kunnet opretholde den nuværende Forbindelse, og saa vilde vi ikke i dette Øjeblik have staaet overfor at skulle paatage os en saa stor finansiell Byrde, som der her er Tale om.

Den Beregning over Anlægsudgifterne, som er opstillet, vil jeg ikke bestride, men den anden Side af Sagen er Rentabiliteten. Jeg vil heller ikke paastaa, at den Rentabilitetsberegning, der er opstillet, er vildledende. Jeg erkender, at ud fra de Forudsætninger, der er lagt til Grund, kan den siges at være rigtig. Der er regnet med en Kulpris af omkring 30 Kr. pr. Ton og med de nuværende Lønningsudgifter og de nuværende Forhold og sagt, at naar vi ofrer disse 38 Mill. Kr. — eller 43 er det blevet til nu —, vil Rentabilitetsberegningen kunne holde. Heroverfor vil jeg rent bortset fra de yder-

ligere Udgifter, som den ærede sidste Taler var inde paa, og som man heller ikke kan se bort fra — Middelfart skal have en ny Station, Statsbanerne skal betale for den Forbindelse, der maa skabes med den nordvestfynske Bane, 100 000 Kr. skal udredes til Kommunerne i Aarhus-Egnen, fordi de ikke faar den Bane, Rigsdagen en Gang har bevilget, og yderligere maa der regnes med den Indtægtsnedgang, som følger af Forholdenes Omordning i Fredericia, samt adskillige andre Ting, der ganske vist andrager Beløb, som løber op til flere Hundrede Tusinde Kroner, men som i Sammenhæng med det hele ikke betyder stort —, overfor de mange Millioner, der her er Tale om, vil jeg kun nævne denne ene Ting, at Rentabiliteten staaer og falder med Prisforholdene i de Aar, denne Bro skal bygges, og i dem, som følger efter, thi hvis man helt eller delvis bygger Broen i en Tid, da Prisniveauet ligger højt, og der bagefter kommer Tider, da vi nærmer os de Priser, som vi kendte før 1914, er det ganske givet, at den Rentabilitetsberegning, som er stillet op her, ikke kan holde. Hvis det omvendte sker, hvad der ikke er meget sandsynligt, bliver der naturligvis en Fordel, men det er ikke sandsynligt, at det Prisniveau, vi ligger paa nu, i en lang Fremtid skulde blive lavere. Der er snarere Sandsynlighed for, at det er en Dyrtidsperiode, vi kommer til at leve i, at vi kommer til at udføre dette Arbejde i en Tid, da det er dyrt at udføre det, og at vi først sent kommer ned paa et Prisniveau, der nærmer sig til det, vi kendte før 1914. Men selv om man nu mener, at Rentabilitetsberegningen skulde kunne holde, vil jeg dog gerne ved denne Lejlighed have Lov til at sige, at for mig er det ikke det samme, om man en Gang for alle giver ud til et stort Arbejde mange Millioner, hvoraf dog nogle Millioner skal anvendes til udenlandsk Arbejde og udenlandske Arbejdere, eller om man anvender Renterne af den samme Sum til mange Familier. Der forekommer mig her at være en Forskel, som man ikke helt maa overse.

Jeg ønsker at sige her, at mine Udtalelser ikke røber nogen som helst Mistillid til de tekniske Kræfter indenfor Statsbanernes Ledelse. Jeg er ganske vist ikke af den Mening, at de Argumenter, Statsbanernes Ledelse har ført i Ilden for dette Projekt, kan holde Stik; jeg, der har levet i denne By i over en Menneskealder og set Udviklingen derovre, kan ikke indrømme, at det er rigtigt, naar man paastaaer, at der finder en stor Vognophobning Sted baade i